

ما با زنان و معترضان ایرانی اعلام همبستگی می‌کنیم

ما امضاکنندگان این بیانیه، سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای حقوق بشری و مدافع حقوق زنان، همبستگی خود را با زنان شجاع ایرانی که در اعتراض به کشته شدن مهسا امینی و مطالبه آزادی و مطالبه حق بر بدن و انتخاب پوشش در خیابان‌های شهرهای مختلف ایران دست به اعتراض‌های مسالمت‌آمیز زده‌اند، اعلام می‌کنیم.

ما ضمن اعلام همدردی عمیق با خانواده‌های معترضانی که در جریان سرکوب بی‌رحمانه تظاهرات‌های صلح‌آمیز توسط نیروهای پلیس کشته شدند، از همگی فمینیست‌ها و زنان مدافع حقوق بشر و سازمان‌هایشان در کشورهای مختلف بخصوص منطقه منا می‌خواهیم به شیوه‌های مختلف همبستگی خود را با زنان ایرانی اعلام کنند و در شرایطی که حکومت ایران دوباره دسترسی به اینترنت را قطع کرده است، از هر طریق ممکن صدای زنان ایران را انعکاس دهند.

در هفته‌های اخیر، ایران شاهد اعتراض‌هایی بی‌نظیر بوده است. در حالی که در بیش از چهار دهه گذشته، حکومت جمهوری اسلامی ایران تلاش کرده است تا با تحمیل خشونت‌آمیز حجاب اجباری و دیگر سیاست‌های محدودکننده مشارکت اجتماعی اقتصادی، زنان را به اجبار به خانه‌ها بکشاند، و هرگونه تلاش مسالمت‌آمیز برای مطالبه حقوق برابر را سرکوب کرده است، شعار کردی «زن، زندگی، آزادی» در شهرهای مختلف ایران طنین‌افکن شده است.

این اعتراضات به دنبال قتل مهسا (ژینا) امینی، زن جوان ۲۲ ساله توسط پلیس گشت ارشاد صورت گرفت. مهسا امینی که برای سفر همراه خانواده‌اش به تهران آمده بود، در روز ۱۶ سپتامبر توسط گشت ارشاد به بهانه حجاب نامناسب دستگیر شد و چند ساعت بعد بر اثر ضربه مغزی به کما رفت و کشته شد. خانواده‌اش مغلوب تهدید ماموران امنیتی برای خاکسپاری زودهنگام و سریع مهسا نشدند و جنازه‌اش را به زادگاهش سقز منتقل کردند. زنان در مراسم خاکسپاری مهسا روسری‌هایشان را از سر برداشتند و آتش اعتراضات گسترده در دیگر شهرهای کردستان شعله‌ور شد. عزاداری جمعی برای مرگ زودهنگام و ناعادلانه مهسا به اعتراضات کشوری منجر شد که زنان در صف مقدم همه تظاهرات‌هایش هستند.

در ماه‌های اخیر حکومت ایران در تلاشی آشکار و نخ‌نماشده برای خاموش کردن صدای کسانی که علیه تبعیض سیستماتیک و سرکوب صحبت می‌کنند، بر میزان بازداشت‌های خودسرانه و آزار قضایی فعالان مدنی و بخصوص فعالان جنبش زنان ایران افزوده است.

درست در همین زمان شاهد افزایش بی‌رویه خشونت گشت ارشاد در برخورد با زنان بوده‌ایم، به طوری که در یکی از موارد زن جوانی به نام سپیده رشنو بعد از درگیری لفظی در اتوبوس با یکی از زنان محجبه آمر حجاب اجباری دستگیر شد و بعد از چند هفته حبس انفرادی و پخش اعترافات اجباری تلویزیونی با شرایط جسمانی نامناسب و صورتی کبود، به صورت موقت از زندان آزاد شد.

از اعتراض‌های اخیر ایران به عنوان انقلاب فمینیستی یاد می‌شود. زنان جوان و نترس در خیابان‌ها در برابر صف‌کشی گسترده نیروهای سرکوب‌گر حکومت ایران، روسری‌هایشان را درآورده و یا آتش می‌زنند و خواستار آزادی شده‌اند. این اعتراضات از همه جداسازی‌ها و تفکیک‌ها فراتر رفته و جمع‌کثیری از مردان در حمایت از زنان، حتی در شهرهای کوچک و سنتی، شعار «زن، زندگی، آزادی» سر داده‌اند.

زنان زیادی در اعتراض به قتل مظلومانه مهسا موهایشان را بریده و ویدئوهایش را منتشر کرده‌اند. تعدادی از هنرمندان زن که آن‌ها هم مجبور به رعایت حجاب اجباری بودند، با انتشار ویدئوها و عکس‌هایی حجاب از سر برداشتند، برغم این‌که عواقبش ممکن است دامن‌گیر زندگی حرفه‌ای‌شان شود. تعدادی از هنرپیشگان مطرح و ورزشکاران برای حمایت از اولین انقلاب فمینیستی ایران به عضویت در تیم‌های ورزشی خاتمه دادند و یا در مصاحبه‌هایی از معترضان حمایت کردند.

حکومت ایران، این بار هم، دست به سرکوب گسترده معترضان زده است و تعداد زیادی از زنان مدافع حقوق بشر، روزنامه‌نگاران، فعالان دانشجویی و وکلای داوطلب حقوق بشری و مردم عادی معترض را دستگیر کرده است. طبق برآوردها تاکنون بیش از ۱۰۰ نفر با شلیک گلوله ماموران پلیس کشته شده‌اند. بار دیگر حکومت ایران، همانند اعتراضات سال ۲۰۱۹، با قطع اینترنت و فیلتر اپلیکیشن‌های ارتباطی و شبکه‌های اجتماعی تلاش می‌کند تا تصویری از این اعتراضات و کشتار جوانان مخابره و پخش نشود. اما این بار صدای حق‌خواهی زنان و گروه‌های فمینیستی ایرانی توسط خواهرانشان و گروه‌های فمینیستی در بسیاری از کشورهای دنیا انعکاس داده می‌شود و آن‌ها با برگزاری تجمعات و انتشار ویدئوهایی با زنان ایرانی اعلام همبستگی کرده‌اند.

ما، امضاکنندگان این بیانیه، با اعلام همبستگی با زنان ایرانی که در اعتراض به کشته شدن ناعادلانه مهسا امینی، مطالبه تحقق دموکراسی، و مطالبه حق خودمختاری جسمانی و آزادی‌های اساسی در سراسر ایران دست به اعتراض زده‌اند، از سازمان‌ها و گروه‌های فمینیستی بین‌المللی و منطقه‌ای می‌خواهیم به شیوه‌های مختلف همبستگی خود را با زنان ایرانی اعلام کنند.

خواسته‌ها و توصیه‌های ما:

* از شورای حقوق بشر سازمان ملل می‌خواهیم اقدامات خشونت‌آمیز حکومت ایران علیه زنان را محکوم کنند و آن‌ها را برای سرکوب و کشتار معترضان موظف به پاسخگویی کنند.

* از کشورهای عضو سازمان ملل می‌خواهیم تا در پنجاه‌ویکمین نشست شورای حقوق بشر که در حال حاضر در جریان است، با برگزاری یک نشست اضطراری و تصویب قطعنامه از خواسته ایجاد مکانیسم تحقیقاتی مستقل برای بررسی اقدامات مجرمانه و ناقض حقوق بشر مسئولان جمهوری اسلامی حمایت کنند.

* از کارگروه منع خشونت علیه زنان و دختران سازمان ملل، گزارشگر ویژه منع خشونت علیه زنان، گزارشگر ویژه مدافعان حقوق بشر، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد تجمعات صلح‌آمیز، و دیگر کارگروه‌ها و گزارشگران ویژه سازمان ملل می‌خواهیم درباره نقض سیستماتیک حقوق زنان و معترضان ایرانی توسط حکومت تحقیق کنند و گزارش دهند.

* سازمان ملل و کشورهای عضو باید با دولت‌های ترکیه و اقلیم کردستان همکاری کنند تا محدودیت‌های عبور از مرز برای مدافعان حقوق بشر که برای حفظ جان‌شان از کشور فرار می‌کنند، کاهش یابد و برای تضمین امنیت‌شان در این کشورها اقداماتی انجام دهند. سازمان ملل و دولت‌ها باید پروسه رسیدگی به درخواست پناهندگی و تعیین کشور امن را برای مدافعان حقوق بشر، بویژه زنان مدافع حقوق بشر که در کشورهای همسایه در خطر بازگرداندن فراقانونی به ایران از سوی نیروهای امنیتی هستند، تسریع و تسهیل کنند.

* از دولت‌های کشورهای یابی که با ایران روابط دیپلماتیک دارند، بخصوص کشورهای آسیایی و کشورهای عضو جنبش عدم تعهد، می‌خواهیم سفیران ایران در کشورهای مختلف را احضار و مراتب نگرانی خود را از خشونت اعمال‌شده علیه معترضان و دستگیری گسترده مدافعان حقوق بشر اعلام کنند.

* جامعه بین‌المللی باید اختصاص و افزایش حمایت‌های مالی اضطراری برای مدافعان حقوق بشر را مد نظر قرار دهد، بویژه برای آن دسته از زنان مدافع حقوق بشر که در خطر و تهدید هستند، از جمله از طریق اختصاص فرصت‌های مطالعاتی و دوره‌های اسکان موقت در کشورهای امن برای بازتوانی.

* از سازمان‌های حقوق بشری بین‌المللی و منطقه‌ای می‌خواهیم درباره اتفاقات اخیر موضع‌گیری کنند، اخبار وضعیت دستگیرشدگان را پیگیری کنند، برای آزادی‌شان و تضمین امنیت و سلامت‌شان توسط مقامات ایرانی در دوران بازداشت فشار بیاورند. * از انجمن‌ها و اتحادیه‌های روزنامه‌نگاری می‌خواهیم بازداشت خودسرانه روزنامه‌نگاران ایرانی را در روزهای اخیر محکوم کنند، بخصوص زنان روزنامه‌نگاری که در خط مقدم گزارشگری اتفاقات اخیر بودند.

* از گروه‌ها و سازمان‌های فمینیستی می‌خواهیم که با برگزاری تجمعاتی مسالمت‌آمیز، صدور بیانیه، و تولید آثار هنری و دیگر شیوه‌ها به حمایت از حقوق زنان ایرانی و مطالبه آزادی پوشش و خودمختاری جسمانی‌شان ادامه دهند.